

Barva tónu

Skutečnost, že každý [tón](#) má pro naše [ucho](#) zcela charakteristický [zvuk](#), způsobuje obsah vyšších harmonických tónů ve [složeném tónu](#). Tuto vlastnost zvuků označujeme jako **barva tónu**. Je určena nejen počtem vyšších harmonických tónů obsažených ve složeném tónu, ale také jejich amplitudami. Právě barva tónu umožňuje sluchem odlišit dva složené tóny, které mohou mít stejnou absolutní výšku a které jsou vydávány dvěma různými [zdroji zvuku](#). Rozdílná barva zvuku různých zdrojů zvuku je dána různým způsobem vzniku zvuku v různých [rezonátorech](#), které se liší tvarem, velikostí, materiálem, ...

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); Jaroslav Reichl, Martin Všeticka

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.